

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtii Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

B. Henricvs De Bolsano Sive Bavzano, Avgvstinianvs Veronensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

B. HENRICVS

D E

BOLSANO

SIVE

BAVZANO,

AUGVSTINIANVS VERONENSIS.

MUTIGER CINCULUS

BOLSANVM in Tiroli celebreā
Hündinis oppidum HENRICVS
patria , pater opulentus mercator
fuit : qui, distrahitibus eum mer-
cibus , Ratisponæ in Bojariā annos
aliquor , ultimos denique Veronæ
peregit. Patre demortuo cūm pin-
guem hereditatem HENRICVS ad-
iret, ille alios sibi heredes vivus ad-
huc nominavit, immò fecit, paupe-
res mendicosque ; in quos omne
suum patrimonium dispensavit, mul-
tò avarior & cautior patre merca-
tor, qui opes suas non veller crede-
re aliis , quām quos sciret fidem
non unquam fallere , sed sortem
certò & magno cum fœnore red-
dere. Omnia ergo rerum jam nu-

dus,

dus, adeoque ad iter quamvis longum expeditus, totum mundum cœvit, & Augustinianis muris ad D. Euphemiacœ Veronæ inclusit. Decennium illic traduxit in precibus assiduis, continuis jejuniis, rerum divinarum piâ meditatione; ut mundo planè mortuus esse videtur, & verè esset. Ut autem illi quoque mûdus commoreretur, eò a fugit, ubi nullam mundi umbram videret, nullum ejus levem etiam strepitum audiret. Fugit, inquam, Thoma Argentinate, qui clavum Augustinianæ navis tum regebat, assidente, ex urbe Veronâ in fastigium vicini montis, qui S. Felicis nomen habet, cælique viciniam habitavit. Quia verò non ignorabat se, quantò longius à mundo, tantò propriùs à callido veteratore dæmone abesse, qui per loca deserta ambulat; ut in communem humani nominis hostem se obarmaret, quod ad panopliam deerat, petitivit ex sancti Guilielmi armamentario; scilicet, textam annulis ferram tunicam, quam nudæ semel

carni indutam, nunquam deinde exuit; flagrum indidem ferreum, quo tam immaniter in sese desaxiit, ut obstupidus diabolus, & tam crudo spectaculo tertitus, non ausus fuerit proprius accedere, aut in tam armatum virum vires suas experiri. HENRICVS ergo cum in hac ad astra non molli via per tribulos spinasque sese diu fatigasset, à Deo tandem in beatitatis rosâ collocatus est, anno salutis millesimo trecentesimo & quinquagesimo. Cadaver conditum in oratorio, quod ibidem sibi cum Præsidis auctoritate construxerat.

Anno denique supra millesimum & quadringentesimum septimum, dum urbi tuendæ munimentum in eodem monte Veneta Respublica excitat, pretiosus hic thesaurus à fossoribus repertus est, & cum illo ferreum flagrum & loricæ, sacræ militiæ arma, quibus Orcum oppugnavit, & Cælum expugnavit. Quod quia die S. Joanni Baptistæ natali contigit, quo etiam Veronensibus vetera confirmavit,

&

& nova privilegia Respublica indulxit, Angelus Barbaricus Ecclesiae Veronensis Pontifex, & Romanus Cardinalis, supplicante civitate, Augustinianâ Religione non refragante, sacra HENRICI lipsana in eodem Episcopali aulâ contiguam, cui *Ioannes à Fontibus* titulus est, transtulit: ubi populi ingens statim, sed Germanorum in primis ac cursus maximus fuit, editaque plurima, quæ posteri hodieque mirantur.

L f

B.FRI-